

COACHING INSTITUTE PVT LTD

IS NOW IN CHENNAI | MADURAI | TRICHY | SALEM | COIMBATORE | ERODE NAMAKKAL
| THANJAVUR | TIRUNELVELI | RAJAPALAYAM | TIRUPATTUR | PUDUCHERRY | VELLORE
| KARAIKKAL | CHANDIGARH | BANGALORE | TRIVANDRUM | ERNAKULAM | THRISSUR |
| NAGERCOIL | TIRUVANNAMALAI | CALICUT | CHIDAMBARAM |

www.raceinstitute.in | www.bankersdaily.in

TNPSC GR II & II A SUPER BATCH

**DAY 01: இந்திய
அரசியலமைப்பு - I**

Exclusively prepared for RACE Students

Chennai RACE Coaching Institute for Banking and Government Jobs

Courses Offered : BANK | SSC | RRB | TNPSC | KPSC

7601808080 / 9043303030 | www.RaceInstitute.in

அலகு 2

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம்

கற்றல் நோக்கங்கள்

- இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி அறிதல்.
- இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் உருவாக்கத்தை அறிந்து வியத்தல்.
- இதன் சிறப்பம்சங்களை அறிந்து போற்றுதல்.
- அடிப்படை உரிமைகளையும் கடமைகளையும் அறிந்து அவற்றைப் பின்பற்றுதல்.

நுழையுமுன்

இப்பாடம் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் உருவானதை விளக்குகிறது. இந்திய அரசு நிர்வாகத்திற்கு வழிகாட்டும் மற்றும் இந்திய குடிமக்களின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் உறுதிப்படுத்தியும் பாதுகாத்தும் வருகின்ற இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தை விளக்குகிறது.

யாழினியனும் சுடரொளியும் சகோதரர்கள். யாழ் ஆறாம் வகுப்பிலும் சுடர் நான்காம் வகுப்பிலும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாழ் அடுத்தநாள் தனக்கிருக்கும் வகுப்புத் தேர்விற்காக வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். அனைத்து வீட்டுப் பாடங்களையும் செய்து முடித்திருந்த மகிழ்ச்சியில் சுடர் தொலைக்காட்சியில் சிறுவருக்கான திரைப்படம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். தொலைக்காட்சியின் ஒலியை மிகவும் அதிக அளவில் வைத்திருந்தான் சுடர். அதுமட்டுமின்றி

அந்தப் படத்தில் பெரிதும் லயித்தவனாய் சத்தமாய் சிரித்தபடியும் கைகளைத் தட்டியபடியும் ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த இரைச்சல் யாழை அவனது படிப்பில் கவனத்தைக் குவிக்க விடாமல் தடுத்தது.

எனவே அவன் தொலைக்காட்சியின் ஒலி அளவைக் குறைக்குமாறும், சத்தமிடாமல் அமைதியாக பார்க்குமாறும் சுடரைக் கேட்டுக் கொண்டான். யாழினியனது கோரிக்கையைச் சுடரொளி காது கொடுத்து கேட்டானில்லை.

திரும்பத் திரும்ப கேட்டுக் கொண்டும் சுடர் தொலைக்காட்சியின் ஒலி அளவையோ தனது இரைச்சலையோ குறைத்துக் கொள்ளவில்லை. சுடர் மறுப்பதையும் தனக்கு அடுத்த நாள் வகுப்புத் தேர்வு இருப்பதையும் அப்பாவிடம் சென்று முறையிட்டான்.

"அண்ணன் தேர்வுக்கு படிக்கிறான்தானே. அவனைப் படிக்கவிடாமல் தொந்தரவு செய்தால் தவறுதானே" என்றார்.

"நான்தான் திரைப்படம் பார்க்கிறேன்ல. இவன் மட்டும் என்னை படம் பார்க்கவிடாமல் தொந்தரவு செய்யலாமா?" என்றான் சுடர்.

"படிப்பதும் படம் பார்ப்பதும் ஒன்றல்ல தம்பி" என்றார் தந்தை.

ஆனால் இதற்கு உடன்படவில்லை சுடர். யாழிற்கு போலவே இது தனக்கும் வீடுதான் என்றும் அவனுக்குப் படிக்க உரிமை இருக்கிறது என்றால் தனக்குப் படம் பார்ப்பதற்கு உரிமை இருப்பதாகவும் கூறினான்.

இருவருக்குமே வீட்டில் சம உரிமை இருக்கிறது என்பதை அவர்களது தந்தை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் ஒருவரது உரிமை அடுத்தவரது சுதந்தரத்தைக் காயப்படுத்தக் கூடாது என்று விளக்கினார். அப்போதும் அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் சுடர் அடம் பிடித்தான்.

"இங்க பாரு சுடர். இது உன் வீடு. படத்தைச் சத்தமாகப் பார்க்க உனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

அப்படித்தானே?"

"ஆமாம் அப்பா"

"அதே போல் இது யாழினியனின் வீடு. அவனுக்குப்பிடித்தபாடலைத்தொலைக்காட்சியில் சத்தமாக வைத்துக் கேட்கலாம்தானே?"

"அதெப்படிப்பா, நான்தான் படம் பார்க்கிறேனே. அவனும் சத்தமாகப் பாட்டு கேட்டால் நான் எப்படி படம் பார்க்க முடியும்?"

"இப்ப புரியுதா உன் உரிமைனு நீ சத்தமா படம் பார்க்கலாமன்னா அவனும் பாட்டு கேட்கலாம் என்பதும் அவனது உரிமைதான் சுடர்"

"அப்ப எப்படி நான் படம் பார்ப்பேன்?"

"அப்ப எப்படி அவன் படிப்பான்?"

"ஆமாம்ல. சரிப்பா நான் இனிமே படம் பார்க்கல"

"அப்படி இல்ல சுடர். நீ படம் பார்க்கலாம். ஆனால் அடுத்தவர்களுக்கு இடையூறு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்"

"கோவித்துக் கொள்ளாதடா யாழ். இனி தொந்தரவு தராமல் படம் பார்க்கிறேன். நீ போய் படிடா"

சுடரது தோளைத் தட்டிக் கொடுத்தாவாறே யாழ் புன்னகை தவழ நகர்ந்தான்.

இந்த காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவர்களது தாய், "ஏங்க, இந்த சின்ன வீட்ட நிர்வகிப்பதற்கே இத்தனை சட்டங்களும் ஒழுங்குமுறைகளும் தேவைப்படுகிறதே. இத்தனை பெரிய இந்தத் தேசத்தைக் கட்டுக்கோப்பாக நிர்வகிப்பதற்கு எத்தனை சட்டங்களும் நெறிகளும் தேவைப்படும்" என்று வியப்பின் உச்சிக்கே சென்றார்.

"அது ஒரு கடல் தீபா. பல மதங்கள், பல மொழிகள், பல இனங்கள், பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழும் ஒரு நாட்டில் அனைவரையும் சமத்துவமாக நிர்வகிப்பதற்கு

வலுவான, தெளிவான சட்டங்களும் வழிமுறைகளும் தேவை. அதைத்தான் அரசமைப்புச் சட்டம் என்கிறோம்" என்றார்.

அடுத்த வேலை நாளில் இருவரும் பள்ளி சென்றனர். அன்று குடியரசு நாளுமாகும்.

அங்குக் குடியரசுதினக் கொண்டாட்டங்கள் களைகட்டியிருந்தன. மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் கொடிமரத்தைச் சுற்றி வரிசையாக நிற்குகொண்டிருந்தனர். கொடியேற்றப்பட்டவுடன் சிறப்பு விருந்தினர் சமூக அறிவியலாளர் ஆறுமுகம் அவர்களுடன் உரையாடல் தொடங்கியது.

"தங்கள் அனைவருக்கும் குடியரசு தின வாழ்த்துகள்!" என்றார் சமூக அறிவியலாளர்.

"தங்களுக்கும் குடியரசு தின வாழ்த்துகள் ஐயா!" என்றனர் மாணாக்கர்கள்.

"நாம் ஏன் குடியரசு தினம் கொண்டாடுகிறோம் என்று தெரியுமா?"

"நமது அரசமைப்புச் சட்டம் 1950-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 26-ஆம் நாள் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதைத்தான் நாம் குடியரசு தினமாகக் கொண்டாடுகிறோம்." என்றார் வரலாற்று ஆசிரியை மலர்மதி.

"ஆம். தாங்கள் கூறியது சரிதான். ஆனால் அந்த நாளில் நம்முடைய அரசமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்ததற்கு வேறு பல காரணங்கள் உண்டு. முக்கியமாக 1929-ஆம் ஆண்டு லாகூரில் கூடிய காங்கிரஸ் மாநாட்டில்

முழு சுயராஜ்யத்தை (PURNA SWARAJ) அடைவது என்ற முழக்கம் வலுப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து 1930, ஜனவரி 26 அன்று முழு சுதந்திர நாளாகக்(Purna Swaraj Day) கொண்டாடப்பட்டது. பின்னாளில் அதுவே நமது குடியரசு தினமாக ஆனது." என்றார் சமூக அறிவியலாளர் ஆறுமுகம்.

"அரசமைப்புச் சட்டம் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டான் நத்தர்.

"அதுபற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னால் நான் சில கேள்விகளைக் கேட்கிறேன். அதற்குப் பதில் கூறுங்கள். பிறகு நான் உங்கள் கேள்விக்குப் பதில் கூறுகிறேன்." என்றார் .

எல்லோரும் "சரி" என்றபடி அவரது கேள்விகளை எதிர்கொள்ளத் தயாராயினர்.

"நீங்கள் உங்கள் வீடுகளில் ஏதேனும் விதிகளைப் பின்பற்றுகிறீர்களா?"

"ஆம்." என்றனர்.

"நீங்கள் உங்கள் பள்ளியில் ஏதேனும் விதிகளைப் பின்பற்றுகிறீர்களா?"

"ஆம்." என்றனர்.

"இரண்டும் ஒன்றா வேறுவேறா?"

"பெரும்பாலும் வேறுவேறானவை."

"பொது இடத்தில் நாம் சில விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டியதிருப்பது அவசியமா?"

"ஆம்."

"ஏன் அவை அவசியம்?"

"நாம் அடுத்தவர்களைத் தொந்தரவு செய்யாமல் இருக்க." என்றாள் தமிழ்ச்செல்வி.

"நம்மை அடுத்தவர்கள் யாரும் தொந்தரவு செய்யாமல் இருக்கவும்தான்." என்றான் செல்வா.

"ஆம். நீங்கள் கூறிய காரணங்கள் ஏற்படையவைதான். அதே நேரம் விதிகளைப் பின்பற்றச்சொல்லி யாரேனும் உங்களைக் கட்டாயப்படுத்தினால் அப்போது எப்படி உணர்வீர்கள்?"

"கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும்."

"உங்களுக்கான விதிகளை நீங்களே உருவாக்கும்போது எப்படி உணர்வீர்கள்?"

"மகிழ்ச்சியாகவும், பெருமையாகவும் இருக்கும்."

எல்லோரும் ஆமோதிப்பதைப்போல் தலையசைத்தனர்.

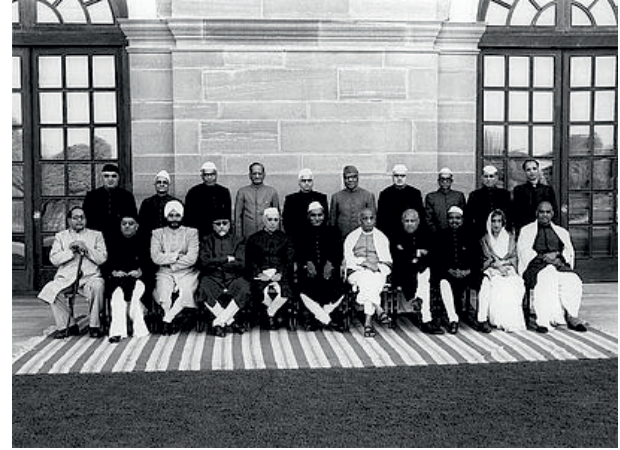
"அரசமைப்புச் சட்டம் ஒரு நாட்டிற்குத் தேவையான சில அடிப்படை விதிகள், கொள்கைகளை உருவாக்கி ஆவணப்படுத்துவதோடு, தனது குடிமக்களின் உரிமைகள், கடமைகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை வரையறுக்கிறது. பிறகு அச்சட்டத்தின் துணையோடுதான் அந்நாடு ஆளப்படும்."

"இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் எவையெல்லாம் இடம்பெற்றுள்ளன?" என்று கேட்டாள் தீபிகா.

"இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம்தான் நமது நாட்டின் உயர்ந்தபட்ச சட்டமாக விளங்குகிறது. அது அடிப்படை அரசியல் கொள்கைகளை வரையறுப்பது, கட்டமைப்புகள், வழிமுறைகள், அதிகாரம் ஆகியவற்றை விளக்குவது, அரசு நிறுவனங்களின் கடமைகளைப்

பட்டியலிடுவது, குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளை நிர்ணயம் செய்வது, வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை வழங்குவது ஆகியவற்றின் வழியே ஓர் ஒட்டுமொத்தக் கட்டமைப்பை நமக்குத் தருகிறது.

"இதற்கான ஆரம்பகட்டப் பணிகள் எப்போது தொடங்கப்பட்டன?" என்று கேட்டான் கிறிஸ்டோபர்.

"அரசமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகள், அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த 389 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இந்திய அரசமைப்பு நிர்ணய மன்றம் என்ற அமைப்பு 1946-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராக முனைவர் ராஜேந்திரபிரசாத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்."

"வேறு யாரெல்லாம் இந்த அமைப்பில் இடம்பெற்றிருந்தார்கள்?"

"ஜவஹர்லால் நேரு, சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல், மௌலானா ஆஸாத், எஸ். ராதாகிருஷ்ணன், விஜயலக்ஷ்மி பண்டிட், சரோஜினி நாயுடு உட்பட பலர் இந்த அமைப்பில் இடம்பெற்றிருந்தனர்."

"இந்த அமைப்பில் பெண்கள் எத்தனை பேர் இருந்தனர்?" என்று கேட்டான் குணசேகர்.

"15 பெண் உறுப்பினர்கள் இந்த அமைப்பில் இடம்பெற்றிருந்தனர்."

"எட்டு பேர்கொண்ட அரசமைப்புச் சட்ட வரைவுக் குழு உருவாக்கப்பட்டு அதன் தலைவராக அம்பேத்கர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மேலும் இதற்கான ஆலோசகராக பி.என்.ராவ் நியமிக்கப்பட்டார். இக்குழுவின் முதல் கூட்டம் 1946-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 9-ஆம் தேதி நடைபெற்றது. அன்றே அரசமைப்புச் சட்டத்தை எழுதும் வேலைகள் தொடங்கிவிட்டன."

அண்ணல் அம்பேத்கர் 'இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் தந்தை' என அழைக்கப்படுகிறார்.

"எதை முன்னுதாரணமாகக்கொண்டு இதை எழுதினார்கள்?"

"இக்குழுவின் ஐக்கிய இராச்சியம் (United Kingdom), அமெரிக்கா, அன்றைய சோவியத் ரஷ்யா, ஃப்ரான்ஸ், சுவிட்சர்லாந்து உட்பட 60 நாடுகளின் அரசமைப்புச் சட்டங்களை வாசித்து, அவற்றில் இருந்த சிறப்பான பகுதிகளை முன் மாதிரியாகக்கொண்டு நமது அரசமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கினர்."

"ஒரே மூச்சில் இதை எழுதினார்களா?"

"இல்லை. அரசமைப்புச் சட்டம் இறுதி செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் சுமார் இரண்டாயிரம் திருத்தங்கள் (amendments) அதில் மேற்கொள்ளப்பட்டன."

"எப்போது இச்சட்டம் எழுதி முடிக்கப்பட்டது?"

"2 ஆண்டுகள், 11 மாதம், 17 நாட்கள் கடந்த நிலையில், 1949-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26-ஆம் நாள் முழுமையான அரசமைப்புச் சட்டம் தயாரானது."

"இந்திய அரசமைப்பு நிர்ணய மன்றம் நமது அரசமைப்புச் சட்டத்தை அன்றுதான் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆகையினால்தான் அந்த நாளை அரசமைப்புச்சட்ட நாளாக ஆண்டுதோறும் நாம் கொண்டாடுகிறோம். இல்லையா?" என்று கேட்டான் கார்த்திகேயன்.

"ஆம்." என்றார் ஆறுமுகம்.

"அரசமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்க எவ்வளவு செலவானது?" என்று கேட்டான் நத்தர்.

"64 லட்சம் ரூபாய் இதற்கென செலவிடப்பட்டது."

"நமது அரசமைப்புச் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன?"

"நமது அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்புரை ஒவ்வோர் இந்தியருக்குமான நீதி, தன்செயலுரிமை, சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதோடு சகோதரத்துவத்தையும் வலியுறுத்துகிறது."

"முகப்புரை என்றால் என்ன?"

"அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முன்னுரைதான் முகப்புரை என்று அழைக்கப்படுகிறது. அது இந்தியாவை இறையாண்மை, சமத்துவம், மதச் சார்பின்மை, மக்களாட்சிக் குடியரசு என்று வரையறை செய்கிறது."

"இறையாண்மை என்பது எதைக் குறிக்கிறது?"

"அரசமைப்புச் சட்டம் இந்திய மக்களுக்கு முழு அதிகாரத்தை வழங்கியுள்ளது. நாடாளுமன்றம் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களிடம் நிறைவேற்று அதிகாரம் இருக்கிறது. இப்படியாக ஒரு நாட்டின் உச்சநிலை அதிகாரத்தையே இறையாண்மை என்கிறோம்."

"மதச் சார்பின்மை என்பது..?"

"மக்கள் தங்கள் விருப்பப்படி வெவ்வேறு இறை, மத நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்க அனுமதிக்கும் சட்டம், அவர்களுக்கு ஒரே விதமான பாகுபாடற்ற உரிமைகளை வழங்குகிறது. அரசிற்கான மதம் என்று ஒன்று கிடையாது என்பதால் அரசு அனைத்து

மதங்களையும் ஒரே தளத்தில் வைத்தே பார்க்கிறது."

"இந்திய அரசு சட்டமன்றத்தின் (நாடாளுமன்றத்தின்) வழியேதான் ஆளப்படுகிறது. இல்லையா?"

"ஆம். இந்திய அரசமைப்புச் சட்டமானது மாநில மற்றும் ஒன்றிய அரசுகள் சட்டமன்ற ஆட்சிமுறையைப் (parliamentary form of government) பின்பற்றி ஆட்சி செய்ய வழிவகை செய்துள்ளது. இந்த அமைப்பின்படி, நிறைவேற்று அதிகாரம் சட்டமன்றத்தின் (நாடாளுமன்றத்தின்) கூட்டுப்பொறுப்பாக இருக்கும். அதிக உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கட்சி ஆட்சியமைக்கும்."

"அடிப்படை உரிமை என்றால் என்ன?"

"ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் மிகத்தேவையான உரிமைகளே அடிப்படை உரிமைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன."

"அவை என்னென்ன?"

"சம உரிமை, சுதந்திரமாகச் செயல்படும் உரிமை, சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை, சுதந்திர சமய உரிமை, கலாச்சார மற்றும் கல்வி பெறும் உரிமை, சட்டத்தீர்வு பெறும் உரிமை

அடிப்படை உரிமைகள்

ஆகியவை இன்றியமையாத உரிமைகளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன."

"வழிகாட்டு நெறிமுறை என்று கூறினீர்களே. அப்படி என்றால் என்ன?"

"அரசுகள் சட்டமியற்றும்போதும், ஆட்சி செய்யும்போதும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய சில வழிகாட்டல்களை அரசமைப்புச் சட்டம் வழங்கியுள்ளது. இவை கட்டாயமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டியவை அல்ல என்றாலும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியவை."

"ஓட்டுரிமை என்பது?"

"பதினெட்டு வயது பூர்த்தியான இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவரும் ஓட்டளிக்கும் உரிமையைப் பெறுகிறார்கள். இந்த உரிமையை அவர்கள் பெறுவதற்கு ஜாதி, மதம், பாலினம், பொருளாதார அடுக்கு உட்பட எதுவும் தடையாக இருக்க முடியாது."

"உரிமைகளைப் போலவே ஒவ்வொரு குடிமகனுக்குமான கடமைகளும் இருக்கும் இல்லையா?"

"ஆம். இருக்கின்றன. தேசியக்கொடியையும், தேசிய கீதத்தையும் மதித்து நடப்பது, எல்லா குடிமக்களும் அரசியல் சட்டத்தை மதித்து பேணுவது, சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய நமது தலைவர்களைப் பின்பற்றி நடப்பது, நாட்டைப் பாதுகாப்பது, நாட்டுக்காகத் தேவைப்படும் போது சேவை செய்ய தயாராக இருப்பது, சாதி, மத, மொழி, இன, எல்லை கடந்து அனைவரும் சகோதர மனப்பான்மையுடன் இருப்பது, நமது பழம் பெருமை மிக்க பாரம்பரியத்தை காப்பது, காடுகள், நதிகள், ஏரிகள் உள்ளிட்ட இயற்கையையும் வன விலங்குகளையும் பாதுகாப்பது, அறிவியல், மனிதாபிமானம், சீர்திருத்த உணர்வுகளை வளர்ப்பது, வன்முறையைத் தவிர்த்து அரசு சொத்துக்களை பாதுகாப்பது, குழந்தைகளின் பெற்றோரோ

அல்லது பாதுகாவலரோ, தமது குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வாய்ப்புகளை 6-14 வயதுக்குள் தருவது ஆகியவற்றை அரசியல் சட்டம் நமது கடமைகளாக அறிவித்துள்ளது." என்று முடித்தார் சமூக அறிவியலாளர் ஆறுமுகம்.

தகவல் பேழை

- அரசமைப்புச் சட்ட வரைவுக் குழுவில் பி. ஆர். அம்பேத்கர், என்.கோபாலசாமி. கே.எம்.முன்ஷி, சையத் முஹம்மது சதுல்லா, பி.எல்.மிட்டர், என். மாதவ ராவ், டி.டி.கே, டி.பி.கேதான் ஆகிய சட்ட வல்லுனர்கள் இடம்பெற்றிருந்தனர்.
- அக்குழுவின் தலைவரான பி. ஆர். அம்பேத்கர் நமது அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய முதன்மை வடிவமைப்பாளராகக் கருதப்படுகிறார்.
- நமது அரசியல் சட்டம் உருவானபோது, 395 உறுப்புகள், 22 பகுதிகள் மற்றும் 8 அட்டவணைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. தற்போது 448 உறுப்புகள், 25 பகுதிகள் மற்றும் 12 அட்டவணைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- அரசமைப்புச் சட்டம் 16.9.2016-வரை 101 முறை திருத்தப்பட்டுள்ளது.

சிந்தனை வினா

உடனடியாக செய்ய வேண்டிய கடமைகளாக நீ எவற்றைப் பட்டியலிடுவாய்?

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் உண்மைப் பிரதிகள் (இந்தி, ஆங்கிலம்) நாடாளுமன்ற நூலகத்தில் ஹீலியம் வாயு நிரப்பப்பட்ட பேழையில் வைத்து பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

- மக்களாட்சி – மக்களால் மக்களுக்காக நடத்தப்பெறும் அரசாங்கம்
- வரைவுக்குழு – அரசமைப்புச் சட்ட வரைவை உருவாக்க அமைக்கப்பட்ட குழு
- முகப்புரை – இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கான அறிமுகம்
- மதச்சார்பின்மை – அனைத்து மதங்களைச் சார்ந்தவர்களையும் சமமாக நடத்துதல்
- சமத்துவம் – அனைத்து மக்களுக்கும் சமத்துவ பொருளாதார நிலை சமத்துவ வாய்ப்பு அளித்தல்
- இறையாண்மை – அரசமைப்புச் சட்டம் இந்திய மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள முழு அதிகாரம்.

- ❖ ஜனவரி 26 குடியரசு தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.
- ❖ இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் அடிப்படை கருத்துகளையும் கொள்கைகளையும் சட்டத்தையும் கொண்டுள்ளது.
- ❖ இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் தந்தை டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர் ஆவார்.
- ❖ அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முகவுரை நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.
- ❖ இந்தியா ஒரு இறையாண்மையுடைய சமய சார்பற்ற மக்களாட்சி குடியரசு நாடாகும்.

- ❖ அனைத்து குடிமக்களும் அவரவர் மதத்தைப் பின்பற்றலாம்.
- ❖ நிர்வாகத்துறை சட்டமன்றத்திற்கு முழு பொறுப்புடையதாக உள்ளது.
- ❖ அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்து மக்களுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.
- ❖ அரசு நெறிமுறை கோட்பாடுகள் மக்களுக்கு வழிகாட்டுகிறது.
- ❖ வயது வந்தோர் வாக்குரிமை 18 வயதை அடைந்தவர்கள் வாக்களிப்பதற்கான உரிமையை வழங்குகிறது.
- ❖ அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சில அடிப்படை உரிமைகளும் உண்டு.

பயிற்சிகள்

I. சரியான விடையை தேர்வு செய்க:

1. அரசமைப்புத் தினம் கொண்டாடப்படும் நாள் _____
அ) ஜனவரி 26 ஆ) ஆகஸ்டு 15
இ) நவம்பர் 26 ஈ) டிசம்பர் 9

2. அரசமைப்புச் சட்டத்தை _____ ஆம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணயசபை ஏற்றுக்கொண்டது.
அ) 1946 ஆ) 1950
இ) 1947 ஈ) 1949
3. அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இதுவரை _____ சட்டத்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.
அ) 101 ஆ) 100
இ) 78 ஈ) 46

2. இந்திய அரசியலமைப்பின் சிறப்புக் கூறுகள்

நமது தாய் நாட்டுக்கு 1947ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு 15ஆம் நாள் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நாளாகும். இந்த நாளில்தான் சுமார் 200 ஆண்டுகளாக தொடர்ந்த ஆங்கிலேய ஆட்சி நீக்கப்பட்டு, அரசியல் அதிகாரங்கள் இந்திய மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்குக் கிடைத்தது.

அமைச்சரவைத் தூதுக்குழுவின் பரிந்துரைப்படி, நம் இந்திய நாட்டிற்கான புதிய அரசியலமைப்பினை உருவாக்க இந்தியப்பிரதிநிதிகள் அடங்கிய அரசியல் நிர்ணயசபை 1946ல் அமைக்கப்பட்டது.

1946 டிசம்பர் 9ம் நாள் டாக்டர்.சச்சிதானந்த சிங்கா தலைமையில் அரசியல் நிர்ணயசபையின் முதல்கூட்டம் நடைபெற்றது. டாக்டர்.சிங்காவிற்குப் பிறகு டாக்டர்.இராஜேந்திரபிரசாத் அரசியல் நிர்ணயசபையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர் அவர் இந்திய குடியரசின், முதல் குடியரசுத் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். அரசியல் நிர்ணயசபையானது, அரசியலமைப்புச் சட்டமியற்றும் பணியை வரைவுக்குழுவிற்கு அளித்தது. 1947 ஆகஸ்டு 29ம் நாள் வரைவுக்குழுவின் தலைவராக டாக்டர்.பி.ஆர். அம்பேத்கார் நியமனம் செய்யப்பட்டார். இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின் 'சிற்பி' எனப்படும் டாக்டர்.அம்பேத்கார் ஒரு திறமையான சட்ட வல்லுநர் ஆவார். சட்ட வரைவுக் குழு, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, அயர்லாந்து, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், கவிச்சர்லாந்து போன்ற 60 நாடுகளின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை ஆய்ந்துப்படித்து, அவற்றில் உள்ள

தகுதிமிக்க சிறப்புக் கூறுகளை ஏற்றுக் கொண்டது.

அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபை 1950 சனவரி 24ம் நாள் கடைசியாக கூடியது. 1950 சனவரி 26-ஆம் நாளில் நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அந்நாளையே நாம் குடியரசு நாளாகக் கொண்டாடுகிறோம்.

டாக்டர். பாபு இராஜேந்திர பிரசாத்

அரசியல் வரைவுக்குழு சட்ட வல்லுநர்கள்

டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கார் (குழுத் தலைவர்),

என்.கோபால்சுவாமி ஐயங்கார், அல்லாடி கிருஷ்ணசாமிஐயர், டாக்டர். கே. எம். முன்சி, சையத்முகமது சாதுல்லா,

பி.எல். மிட்டர்,

என். மாதவராவ், டி.டி.கிருஷ்ணமாச்சாரி,

டி.பி.கைத்தான்.

அரசியலமைப்பு

அரசியலமைப்பு என்பது, அரசியல் முறைகளின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுடைய தொகுப்பாகும். இதன் அடிப்படையிலேயே நாட்டு மக்கள் ஆளப்படுகின்றனர்.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் இயற்றும் பணி

அரசியலமைப்புச் சட்டம் இயற்றும் பணி 2 ஆண்டுகள் 11 மாதங்கள் 18 நாட்கள் நடைபெற்றது. 11 திட்டமிட்டக் கூட்டங்களில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி கலந்துரையாட 114 நாட்கள் ஆயிற்று.

டாக்டர். பி.ஆர். அம்பேத்கர்

ஜனவரி 26

1929 ஆம் ஆண்டு லாகூரில் நடைபெற்ற இந்தியதேசியக் காங்கிரஸ் மாநாட்டு தீர்மானத்தின்படி 'பூரண சுயராஜ்யம்' 1930 ஆம் ஆண்டு, சனவரி 26ம் நாள் கொண்டாடப்பட்டது. அதனை நினைவு கூறும் வகையில் 1950 ஜனவரி 26ம் நாள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

இந்திய அரசியல் அமைப்பு 22 பாகங்களையும், பனிரெண்டு அட்டவணைகளையும், 449 சரத்துக்களையும் கொண்டது.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்

1. முகப்புரை.
2. இறையாண்மை.
3. மதச்சார்பின்மை.
4. நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி அரசு.
5. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள்.
6. அரசு நெறிமுறைக்கோட்பாடுகள்.
7. வயதுவந்தோர் வாக்குரிமை.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சிறப்பியல்புகள்: முகப்புரை

சட்ட அறிமுகமே இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்புரை ஆகும். மக்களே அதிகாரத்தின் தோற்றுவாய் என்று இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்புரை கூறுகிறது. இந்தியா ஓர் இறையாண்மையுடைய சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற, மக்களாட்சி நாடாக உள்ளது. என முகப்புரைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. நீதி, சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவை நமது நோக்கங்கள் எனவும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்புரை கூறுகிறது.

இறையாண்மை

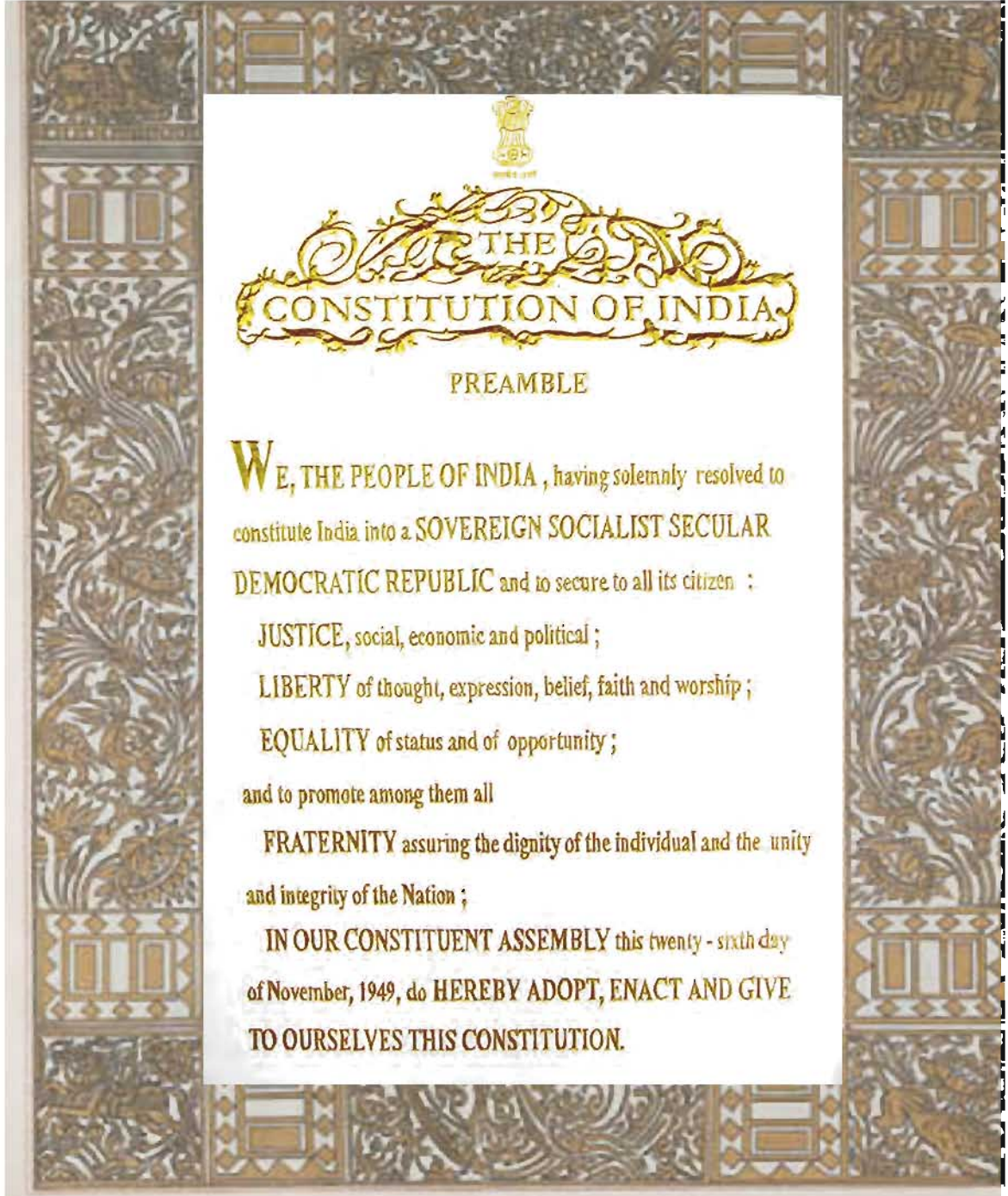
இந்திய அரசியலமைப்புச்சட்டம் இந்திய மக்களுக்கு முழு உரிமைகளையும் வழங்கியுள்ளது. இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பலபகுதிகளில் குறிப்பாக தேர்தல் என்னும் அதிகாரத்தில் உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது. மத்திய, மாநிலஅரசுகள் மக்களிடமிருந்துதான் அதிகாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியில் மத்திய,

மாநில அரசுகளுக்கு பிரதிநிதிகளை மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இப்பிரதிநிதிகள் அரசின் நிர்வாக அதிகாரங்களை பெற்றுள்ளார்கள். இவர்கள் சட்டமன்றங்களுக்கு பொறுப்பாளர்களாகவும், மக்களுக்கு சட்டமன்றங்களின் வழியாக பணியாற்ற கடமைப்பட்டவர்களும் ஆவர். ஆகவே

இவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் மக்களே உயர்அதிகாரம் மிக்கவர்கள். இதுவே இறையாண்மை கோட்பாட்டின் அடிப்படை ஆகும்.

மதச்சார்பின்மை

இந்திய அரசின் தேசிய குறிக்கோள்களுள் ஒன்று

இந்திய அரசியலமைப்பு முகவுரை

ம த ச் ச ா ர் பி ன் மை ஆ கு ம் .
மதச்சார்பின்மையை பின்பற்றும் நாட்டில்
ம க் க ள் ம த அ டி ப் ப டை யில்
பா கு ப டு த் த ப் ப டு வ தில் லை .
அனைத்துக் குடிமக்களும் தமது
சமயத்தின்படி சுதந்திரமாக வழிபடவும்,
சமூக மற்றும் அரசியலில் சமமான
உரிமைகளை அனுபவிக்கவும் முடியும்.
இந்திய அரசு எந்தவொரு மதத்தையும்
சார்ந்ததல்ல. இந்தியாவில் எல்லா
மதங்களுக்கும் சமவாய்ப்பும், சமமதிப்பும்
தரப்படுகிறது.

பாராளுமன்ற அரசு முறை

இ ந் தி ய அ ர சி ய ல மை ப் ப ட்
சட்டத்தின்படி பாராளுமன்ற அரசு முறை
ந டை மு றை ப டு த் த ப் ப டு கி ரு து .
அரசின் நிர்வாகக்குழு, சட்டமன்ற
நடவடிக்கைகள் இவைகளுக்கு
இப்பாராளுமன்றமே பொறுப்பாகும்.
பாராளுமன்ற அரசு முறையை பொறுப்பு
அரசு அல்லது காபினேட் அரசு என்றும்
அழைப்பர்.

அடிப்படை உரிமைகள்

அடிப்படை உரிமைகள் என்பன
தனிமனிதனுக்கு மிகவும் அவசியமான
உரிமைகள் ஆகும். அடிப்படை
உரிமைகள், உண்மையான மக்களாட்சி
நிலவவும், அனைத்து குடிமக்கள்
சமத்துவம்பெறவும் உதவுகிறது. இந்த
உரிமைகள் அரசியல் அமைப்புச்
சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படுகிறது.
தனிமனிதனின் முழு பாதுகாப்பு,
மு ன் னே ன் ற த் தி ன் கு இ து
அவசியமாகிறது. இந்த உரிமைகள்
பறிக்கப்பட்டால் உயர்நீதிமன்றம்
அ ல் ல து உ ச் ச நீ தி ம ன் ற த் தில்
முறையிட்டு தீர்வு பெறலாம்.

அடிப்படை உரிமைகள் ஆறு வகைப்படும்

அவையாவன,

1. சமத்துவ உரிமை

சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்.

2. சுதந்திர உரிமை

பேச்சு மற்றும் கருத்துகளை
வெளியிடும் உரிமை, வாழும் உரிமை,
தனிமனித உரிமை மற்றும் பல
அடங்கும்.

3. சுரண்டலிலிருந்து பாதுகாக்கும் உரிமை

மனிதனை வியாபாரப்பொருள்
ஆக்குதலையும், தொழிலைச்செய்ய
கட்டாயப்படுத்துதலையும் மற்றும்
குழந்தைத் தொழிலாளர்களையும் தடை
செய்கிறது.

4. மதச்சுதந்திர உரிமை

குடிமக்கள் எந்த மதத்தையும்
பின்பற்ற உறுதியளிக்கிறது.

5. பண்பாட்டு மற்றும் கல்வி உரிமை

அனைத்து குடிமக்களும் தம்மொழி,
கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டைப்
பாதுகாக்கும் உரிமை, கல்வி
நிறுவனங்களை நடத்தவும்
சிறுபான்மையினருக்கு உரிமை
அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

6. அரசியலமைப்பின்படி தீர்வுகாணும் உரிமை

அடிப்படை உரிமைகள்
பறிக்கப்படும் எந்த குடிமகனும் உச்சநீதி
மன்றத்தை நேரடியாக அணுக உரிமை
அளிக்கிறது.

அரசு நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள்

சட்டங்கள் இயற்றும் போதும்,
அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் போதும்
பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டுதல்கள்
'அரசு நெறிமுறைக்கோட்பாடுகள்'
எனப்படும். எந்தவொரு சட்டத்தை
இயற்றும்போதும் அரசு கண்டிப்பாக
இதனைக் கடைபிடிக்க வேண்டும்.
மக்கள் நலனைப் பாதுகாப்பதே இதன்
நோக்கம் ஆகும். இந்த நெறிமுறைக்
கோட்பாடுகளை நன்கு வகைகளாக
பிரிக்கலாம்.

i) சமூக நலனை அடைய வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள்.

ii) காந்தியக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்த வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள்.

iii) பன்னாட்டுக் கோட்பாடுகள்.

iv) பல்வகையான நெறிக் கோட்பாடுகள்.

சமூக நலனை அடைய வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள்

i) இக்கோட்பாடுகள் சமூகநீதியை வலியுறுத்துகின்றன. குடிமக்கள் அனைவருக்கும் வாழ்க்கைத் தேவைகளை வழங்குதல். ஆண், பெண் வேலைக்குச் சமணதியம் வழங்குதல். வருவாய் ஏற்றத்தாழ்வை நீக்குதல் போன்ற பல நெறிமுறைகளை வலியுறுத்துகின்றது.

ii) காந்தியக் கோட்பாடுகளைச் செயல்படுத்த வழிகாட்டும் கோட்பாடுகள்

இக்கோட்பாடுகள் காந்தியச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சமூகத்தில் பின்தங்கியுள்ள, தாழ்த்தப்பட்ட, மலைவாழ் மக்கள் ஆகியோரின் கல்வி மற்றும் பொருளாதாரத் தை முன்னேற்றுதல், கிராம ஊராட்சிகளை உருவாக்குதல், குடிசைத் தொழில்களை வளர்த்தல் போன்றவை.

iii) பன்னாட்டுக் கோட்பாடுகள் பன்னாட்டு அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பை வலுப்படுத்துதல்.

iv) பல்வகையான நெறிக் கோட்பாடுகள்.

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள

கோட்பாடுகளைத் தவிர, சமநீதி, இலவச சட்ட உதவி, நாடு முழுவதும் அனைவருக்கும் பொதுவான சட்டங்கள் ஆகியவற்றை நடைமுறைப்படுத்துதல் போன்றவை இதில் அடங்கும்.

வயது வந்தோர் வாக்குரிமை

அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் வயது வந்தோர் வாக்குரிமைத் திட்டத்தின்படி, சாதி, நிறம், மதம், பாலினம், படித்தோர், சொத்து உடைமை ஆகிய வேறுபாடுகளின்றி 18 வயது நிரம்பிய அனைவரும் தேர்தலில் வாக்களிக்க உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

அடிப்படைக்கடமைகள்

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இந்தியக் குடிமக்கள் ஆற்றவேண்டிய பல்வேறு கடமைகள் அடங்கியுள்ளன. இக்கடமைகள் "அடிப்படைக் கடமைகள்" எனப்படும்.

அடிப்படைக் கடமைகள்

1) அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி நடத்தல் மற்றும் தேசியகீதம், தேசியக் கொடி மற்றும் தேசியச் சின்னங்களுக்கு மதிப்பு அளித்தல்,

2) நாட்டின் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் உன்னத உணர்வுகளை நினைத்துப் போற்றுதல்.

3) நமது நாட்டின் இறையாண்மை, ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு இவற்றைப் பேணிக்காத்தல்.

4) நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக அக்கறை கொள்ளல், தேவை ஏற்பட்டால் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபடுதல்.

5) சகோதரத்துவத்தையும், நல்லிணக்கத்தையும் உருவாக்க முனைதல்.

6) நம்முடைய பண்பாடு மற்றும் பன்முகப் பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் மேன்மையை மதித்துப் பாதுகாத்தல்.

7) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், மற்றும் விலங்குகள் போன்ற இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் தரம் உயர்த்துதல்.

8) அறிவியல் மனப்பான்மை, மனிதநேயம், ஆய்வுமனப்பான்மை ஆகியவற்றை மேம்படுத்துதல்.

9) நாட்டின் பொதுச்சொத்துக்களை அக்கறையுடன் பாதுகாத்தல், வன்முறையைக் கைவிடல்.

10) அனைத்துத் துறைகளிலும் மிகச்சிறந்த நிலையை அடைய முயற்சி

செய்தல்.

11) ஆறு வயது முதல் 14 வயது வரை உள்ள அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி பெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருதல்.

இவ்வகையில் மிகுந்த கவனத்துடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்திய அரசியலமைப்பானது, சமூக மாற்றத்திற்கும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கும் நல்வழியை காட்டுகிறது. மேலும், அனைத்து குடிமக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவும் வழிவகை செய்கிறது.

பயிற்சி

1) சரியான விடையை எழுதுக.

1. இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையின் முதல் கூட்டம் _____ தலைமையில் நடைபெற்றது.

அ) Dr. இராஜேந்திரபிரசாத் ஆ) Dr. சச்சிதாநந்தசின்கா

இ) Dr. பி.ஆர் அம்பேத்கார்

2. நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த நாள் _____.

அ) 26 மார்ச் 1950

ஆ) 26 ஜனவரி 1950

இ) 15 ஆகஸ்ட் 1947

3. இந்திய அரசியலமைப்பு முகப்புரை, இந்தியா ஒரு _____ நாடு என கூறுகிறது.

அ) குடியரசு

ஆ) ஏதேச்சதிகாரம்

இ) முடியாட்சி

4. இந்திய மக்களுக்கு முழு உரிமையையும் இந்திய _____ வழங்கியுள்ளது.

அ) பாராளுமன்றம்

ஆ) அரசாங்கம்

இ) அரசியலமைப்பு

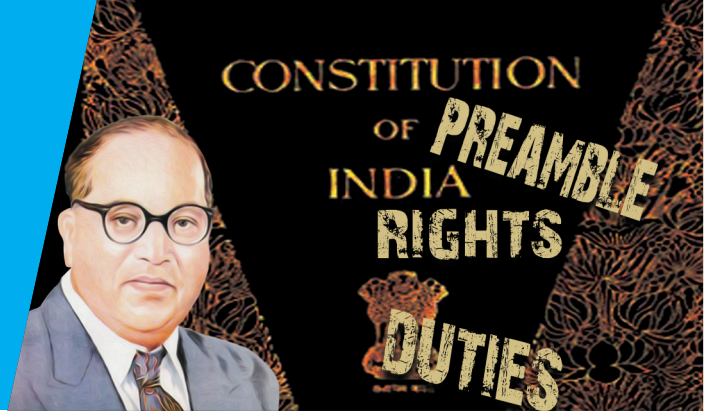
5. பாராளுமன்ற முறையில் அரசின் நிர்வாகக் குழுவுக்குப் _____ பொறுப்பாகும்.

அ) மக்களவை

ஆ) நீதித்துறை

இ) சட்டமன்றம்

இந்திய அரசியலமைப்பு

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டதை அறிதல்
- இந்திய அரசியலமைப்பின் சிறப்புக் கூறுகளை அறிதல்
- அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளைப் புரிதல்
- அரசு நெறிமுறையுறும்புத் தும் கோட்பாடுகளை அறிதல்
- மத்திய, மாநில அரசுகளின் உறவுகள் மற்றும் அவசரநிலை பற்றிப் புரிதல்

அறிமுகம்

ஒரு நாட்டின் நிர்வாகமானது எந்த அடிப்படைக் கொள்கைகளைச் சார்ந்து அமைந்துள்ளது என்பதை பிரதிபலிக்கும் அடிப்படைச் சட்டமே அரசியலமைப்பு என்பதாகும். அது ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அச்சாணி ஆகும். குறிப்பாக அரசின் நிறுவனக் கட்டமைப்பு பல்வேறு துறைகள் மற்றும் மத்திய, மாநில அரசுகளிடையே அதிகாரத்தை பகிர்ந்தளிக்கும் கட்டமைப்பின் அரசியலமைப்பு சம்மந்தப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு என்ற கொள்கை முதன்முதலில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் (U.S.A) தோன்றியது.

1.1 அரசியலமைப்பின் அவசியம்

அனைத்து மக்களாட்சி நாடுகளும் தங்களை நிர்வகித்துக் கொள்ள ஓர் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை பெற்றுள்ளன. ஒரு நாட்டின் குடிமக்கள் வாழ விரும்பும் வகையில் சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை அரசியலமைப்பு வகுத்து கொடுக்கிறது. நமது சமூகத்தின் அடிப்படை தன்மையை அரசியலமைப்பு நமக்கு தெரிவிக்கிறது.

பொதுவாக ஒரு நாடு பல்வேறு நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ள பல்வேறு இன மக்களைக் கொண்டிருக்கும். எனவே அரசியலமைப்பானது அவ்வாறான குடிமக்களின் நம்பிக்கைகளை நிறைவு செய்ய உதவி செய்யும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்.

1.2 இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கம்

1946ஆம் ஆண்டு, அமைச்சரவை தூதுக்குழு திட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட, இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையால் இந்திய அரசியலமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இச்சபையில் 292 மாகாணப் பிரதிநிதிகள், 93 சுதேச அரசுகளின் நியமன உறுப்பினர்கள், பலுச்சிஸ்தானின் சார்பில் ஒருவர் (1) மற்றும் மாகாண முதன்மை ஆணையர்கள் சார்பில் மூவர் (3) என மொத்தம் 389 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். அரசியல் நிர்ணய சபையின் முதல் கூட்டம், 1946ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 9ஆம் நாள் நடைபெற்றது. இச்சபையின் தற்காலிக தலைவராக மூத்த உறுப்பினர் Dr. சச்சிதானந்த சின்கா அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இந்திய அரசியலமைப்பை உருவாக்க கூட்டத்தொடர் நடந்துகொண்டிருக்கும் போதே அவர் இறந்ததைத் தொடர்ந்து, Dr. இராஜேந்திரபிரசாத் இந்திய அரசியலமைப்பு நிர்ணய சபையின் தலைவராகவும், H.C. முகர்ஜி மற்றும் V.T. கிருஷ்ணமாச்சாரி இருவரும் துணைத் தலைவர்களாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். இக்கூட்டத் தொடர் 11 அமர்வுகளாக 166 நாட்கள் நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தின் போது 2473 திருத்தங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் சில ஏற்கப்பட்டன. அரசியல் நிர்ணய சபை பல்வேறு குழுக்களின் மூலம் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கும் பணியை மேற்கொண்டது. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்ட வரைவுக் குழுத் தலைவர் Dr. B.R. அம்பேத்கர் தலைமையின் கீழ்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. எனவே அவர் "இந்திய அரசியலமைப்பின் தந்தை" என அறியப்படுகிறார்.

Dr. B.R. அம்பேத்கர்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் எழுதப்பட்ட பின்னர், பொதுமக்கள், பத்திரிக்கைகள், மாகாணசட்டமன்றங்கள் மற்றும் பலரால் விவாதிக்கப்பட்டது. இறுதியாக முகவுரை, 22 பாகங்கள், 395 சட்டப்பிரிவுகள் மற்றும்

8 அட்டவணைகளைக் கொண்ட இந்திய அரசியலமைப்பு, 1949ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26ஆம் நாள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26ஆம் நாள் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. இந்த நாளே ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்திய குடியரசு தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

பிரேம் பெஹாரி நேரேன் ரைஜடா என்பவரால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் இத்தாலிய பாணியில், அவரது கைப்பட எழுதப்பட்டது.

1.3 இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சிறப்புக் கூறுகள்

- உலகிலுள்ள எழுதப்பட்ட, அனைத்து அரசியலமைப்புகளை விடவும் மிகவும் நீளமானது.
- இதன் பெரும்பாலான கருத்துகள் பல்வேறு நாடுகளின் அரசியலமைப்புகளிலிருந்து பெறப்பட்டவை.
- இது நெகிழாத்தன்மை கொண்டதாகவும், நெகிழும் தன்மை கொண்டதாகவும் உள்ளது.
- கூட்டாட்சி முறை அரசாங்கத்தை (மத்திய, மாநில அரசுகள்) ஏற்படுத்துகிறது.

- மத்தியில் மட்டுமல்லாமல் மாநிலங்களிலும் நாடாளுமன்ற முறையைத் தோற்றுவிக்கிறது.
- இந்தியாவைச் சமயச்சார்பற்ற நாடாக்குகிறது.
- சுதந்திரமான நீதித்துறையை வழங்குகிறது.
- உலகளாவிய வயது வந்தோர் வாக்குரிமையை அறிமுகப்படுத்தியதோடு 18 வயது நிரம்பிய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் எந்த வித பாகுபாடுமின்றி வாக்குரிமையை வழங்குகிறது.
- ஒற்றை குடியரிமையை வழங்குகிறது.
- சிறுபான்மையினர், பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர் ஆகியோருக்கு சிறப்பு விதிகள் மூலம் சலுகைகள் வழங்க வகை செய்கிறது.

1.4 முகவுரை

'முகவுரை' (Preamble) என்ற சொல் அரசியலமைப்பிற்கு அறிமுகம் அல்லது முன்னுரை என்பதைக் குறிக்கிறது. இது அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கொள்கைகள், நோக்கங்கள் மற்றும் இலட்சியங்களை உள்ளடக்கியது. இது அரசியலமைப்பின் சுருக்கம் அல்லது சாராம்சத்தைக் கொண்டது. இது பெரும்மதிப்புடன் "அரசியலமைப்பின் திறவுகோல்" என குறிப்பிடப்படுகிறது.

1947ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 2ஆம் நாள் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஜவகர்லால் நேருவின் 'குறிக்கோள் தீர்மானத்தின்' அடிப்படையில் இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை அமைந்துள்ளது. முகவுரையானது 1976ஆம் ஆண்டு 42வது அரசியலமைப்பு சட்ட திருத்தத்தின்படி திருத்தப்பட்டது. அதன்படி, சமதர்மம், சமயச்சார்பின்மை, ஒருமைப்பாடு, என்ற மூன்று புதிய சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டன. 'இந்திய மக்களாகிய நாம்' என்ற சொற்களுடன் இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை தொடங்குகிறது. இது இந்திய அரசியலமைப்புத் தனது அதிகாரத்தை மக்களிடமிருந்து பெறப்பட்டதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இதிலிருந்து, இந்திய மக்களே இந்திய அரசியலமைப்பின் ஆதாரம் என நாம் கூறமுடியும். இந்தியா ஒரு இறையாண்மைமிக்க, சமதர்ம, சமயச்சார்பற்ற, ஜனநாயக, குடியரசு என நமது அரசியலமைப்பின் முகவுரை கூறுகிறது. இந்திய குடிமக்கள் அனைவருக்கும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நீதி என அனைத்திலும் பாதுகாப்பு வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் சுதந்திரமாகச் சிந்தித்தல், உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துதல், நம்பிக்கை, சமய வழிபாடு ஆகியவற்றில் சுதந்திரமாக செயல்பட இந்திய அரசியலமைப்பு உத்திரவாதம் அளிக்கிறது. தகுதி, வாய்ப்பு ஆகியவற்றில் அனைவருக்கும் சமத்துவத்தை அளிக்கிறது. இந்தியர்களிடையே சகோதரத்துவத்தை வளர்க்க ஊக்கமளிக்கிறது.

1789ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சு புரட்சியின் போது சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியன முக்கிய முடிக்கங்களாயின. இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரையில் இவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது.

1.5 குடியரிமை

'சிட்டிசன்' (Citizen) எனும் சொல் 'சிவில்' (Civis) எனும் இலத்தின் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். இதன் பொருள் ஒரு 'நகர அரசில் வசிப்பவர்' என்பதாகும். இந்திய அரசியலமைப்பு, இந்தியா முழுவதும் ஒரே மாதிரியான ஒற்றை குடியரிமையை வழங்குகிறது. இந்திய அரசியலமைப்பின் பாகம் II சட்டப்பிரிவுகள் 5 லிருந்து 11 வரை குடியரிமையைப் பற்றி விளக்குகின்றன.

1.5.1 குடியரிமைச் சட்டம் (1955)

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தபின்பு, 1955ல் இயற்றப்பட்ட குடியரிமைச் சட்டம், குடியரிமை பெறுதல் மற்றும் குடியரிமை இழத்தல் ஆகியன பற்றி விளக்குகிறது. இச்சட்டம் அரசியலமைப்பு சட்ட திருத்தத்தால் எட்டு முறை திருத்தப்பட்டுள்ளது. முதலில், இக்குடியரிமைச் சட்டம் காமன்வெல்த் குடியரிமையை வழங்கியது. ஆனால் 2003ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு சட்ட திருத்தத்தின்படி இவ்வுரிமை நீக்கப்பட்டது.

1.5.2 குடியரிமை பெறுதல்

குடியரிமைச் சட்டம் 1955, குடியரிமைப் பெற ஐந்து வழிகளைப் பரிந்துரை செய்கிறது. அவை; பிறப்பு, வம்சாவளி, பதிவுசெய்தல், இயல்புரிமை மற்றும் பிரதேச இணைவு ஆகும்.

குடியரிமைச் சட்டம் 1955ன் படி ஒருவர் கீழ்க்காணும் ஏதேனும் ஒரு முறையில் குடியரிமை பெறமுடியும்.

1. பிறப்பின் மூலம்: 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26 அன்றோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ இந்தியாவில் பிறந்த அனைவரும் இந்தியக் குடிமக்களாகக் கருதப்படுவர்.

2. வம்சாவளி மூலம்: 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26 அன்றோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ வெளிநாட்டில் பிறந்த ஒருவரின் தந்தை(அவர் பிறந்த போது) இந்தியக் குடிமக்களாக இருக்கும் பட்சத்தில் வெளிநாட்டில் பிறந்த அவர், வம்சாவளி மூலம் இந்தியக் குடியரிமை பெறமுடியும்.

3. பதிவின் மூலம்: ஒருவர் இந்தியக் குடியரிமை கோரி, பொருத்தமான அங்கீகாரத்துடன் பதிவு செய்வதன் மூலம் இந்தியக் குடியரிமை பெறலாம்.

4. இயல்புரிமை மூலம்: ஒரு வெளிநாட்டவர், இந்திய அரசிற்கு, இயல்புரிமை கோரி விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் அவர், இந்தியக் குடியரிமை பெறலாம்.

5. பிரதேச (நாடுகள்) இணைவின் மூலம்: பிற நாடுகள் / பகுதிகள் இந்தியாவுடன் இணையும் போது இந்திய அரசு அவ்வாறு இணையும் நாடுகளின் மக்களைத் தமது குடிமக்களாகக் கருதி அவர்களுக்குக் குடியரிமை வழங்கலாம்.

1.5.3 குடியரிமையை இழத்தல்

குடியரிமைச் சட்டம் 1955ன் படி, ஒருவர் தன் குடியரிமையை, சட்டத்தின் மூலமாக பெறப்பட்டதாகவோ (அ) அரசியலமைப்பின் கீழ் முன்னுரிமையால் பெறப்பட்டதாகவோ இருக்கும்பட்சத்தில் பெற்ற குடியரிமையைத் துறத்தல், முடிவுறச் செய்தல், இழத்தல் என்ற பின்வரும் மூன்று வழிகளில் இழப்பார்.

1. ஒரு குடிமகன் தாமாக முன்வந்து தனது குடியரிமையை இழத்தல்.
2. வேறு ஒரு நாட்டில் குடியரிமை பெறும்போது தாமாகவே இந்தியக் குடியரிமை முடிவுக்கு வந்துவிடுதல்.
3. இயல்புரிமையின் மூலம் குடியரிமை பெற்ற ஒரு குடிமகன், மோசடி செய்து குடியரிமை பெற்றவர், தவறான பிரதிநிதித்துவம் தந்தவர் (அ) உண்மைகளை மறைத்தவர் (அ) எதிரி நாட்டுடன் வாணிகம் செய்தவர் அல்லது இரண்டாண்டு காலத்திற்கு சிறை தண்டனை பெற்றவர் என்பதை மத்திய அரசு கண்டறிந்து அவர் குற்றம் புரிந்தவர் என்று திருப்பிப்படும் பட்சத்தில் மத்திய அரசு, அவரது குடியரிமையை இழக்கச் செய்யும்.

1.6 அடிப்படை உரிமை

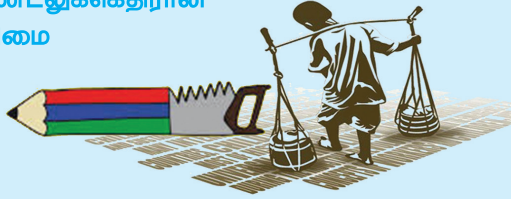
இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பகுதி (III) 12ல் இருந்து 35 வரையுள்ள சட்டப்பிரிவுகள் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி கூறுகின்றன. அரசியலமைப்பை உருவாக்கியவர்கள் இந்த அடிப்படை உரிமைகளை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பிலுள்ள அடிப்படை உரிமைகளின் தாக்கத்தால் உருவாக்கினார்கள். முதலில் இந்திய அரசியலமைப்பு ஏழு அடிப்படை உரிமைகளை வழங்கியது. ஆனால், தற்போது ஆறு அடிப்படை உரிமைகள் மட்டுமே உள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்பின் பகுதி (III) 'இந்தியாவின் மகாசாசனம்' என அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் வசிக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் பொதுவானது. ஆனால் இந்திய குடிமக்களுக்கு மட்டுமேயான சில அடிப்படை உரிமைகளும் உள்ளன.

I. சமத்துவ உரிமை

- பிரிவு 14 – சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்.
 பிரிவு 15 – மதம், இனம், சாதி, பாலினம் மற்றும் பிறப்பிடம் இவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபடுத்துவதைத் தடைசெய்தல்.
 பிரிவு 16 – பொது வேலைவாய்ப்புகளில் சமவாய்ப்பளித்தல்.
 பிரிவு 17 – தீண்டாமையை ஒழித்தல்.
 பிரிவு 18 – இராணுவ மற்றும் கல்விசார் பட்டங்களைத் தவிர மற்ற பட்டங்களை நீக்குதல்.

III. சுரண்டலுக்கெதிரான உரிமை

- பிரிவு 23 – கட்டாய வேலை, கொத்தடிமை முறை மற்றும் மனிதத்தன்மையற்ற வியாபாரத்தைத் தடுத்தல்.
 பிரிவு 24 – தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஆபத்தான இடங்களில் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையைத் தடுத்தல்.

V. கல்வி, கலாச்சார உரிமை

- பிரிவு 29 – சிறுபான்மையினரின் எழுத்து, மொழி, மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்பு.
 பிரிவு 30 – சிறுபான்மையினரின் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி, நிர்வகிக்கும் உரிமை.

உங்களுக்குத் தெரியுமா? 1978ஆம் ஆண்டு, 44ஆவது அரசியலமைப்புச் சட்டத் திருத்தப்படி, அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலிலிருந்து சொத்துரிமை (பிரிவு 31) நீக்கப்பட்டது.

இது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் பகுதி XII, பிரிவு 300 A வின் கீழ் ஒரு சட்ட உரிமையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

II. சுதந்திர உரிமை

- பிரிவு 19 – பேச்சுரிமை, கருத்து தெரிவிக்கும் உரிமை, அமைதியான முறையில் கூட்டம் கூடுவதற்கு உரிமை, சங்கங்கள், அமைப்புகள் தொடங்க உரிமை, இந்திய நாட்டிற்குள் விரும்பிய இடத்தில் வசிக்கும் மற்றும் தொழில் செய்யும் உரிமை.
 பிரிவு 20 – குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கான உரிமை மற்றும் தண்டனைகளிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறும் உரிமை.
 பிரிவு 21 – வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்குப் பாதுகாப்பு பெறும் உரிமை.
 பிரிவு 21 A – தொடக்கக்கல்வி பெறும் உரிமை.
 பிரிவு 22 – சில வழக்குகளில் கைது செய்து, தடுப்புக் காவலில் வைப்பதற்கெதிரான பாதுகாப்பு உரிமை

IV. சமயச்சார்பு உரிமை

- பிரிவு 25 – எந்த ஒரு சமயத்தினை ஏற்கவும், பின்பற்றவும், பரப்பவும் உரிமை.
 பிரிவு 26 – சமய விவகாரங்களை நிர்வகிக்கும் உரிமை.
 பிரிவு 27 – எந்தவொரு மதத்தையும் பரப்புவதற்காக வரி செலுத்துவதற்கெதிரான சுதந்திரம்.
 பிரிவு 28 – மதம் சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்களில் நடைபெறும் வழிபாடு மற்றும் அறிவுரை நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளாமலிருக்க உரிமை

VI. அரசியலமைப்புக்குட்பட்டு தீர்வு காணும் உரிமை

- பிரிவு 32 – தனிப்பட்டவரின், அடிப்படை உரிமைகள் பாதிக்கப்படும் போது, நீதிமன்றத்தை அணுகி உரிமையைப் பெறுதல்.

இந்த அஞ்சல் வில்லைகள் எந்த அடிப்படை உரிமைகள் மீறுதலைக் குறிப்பிடுகின்றன?

உங்களுக்குத் தெரியுமா? பெரும் முதலாளிகளிடமிருந்து வந்த எதிர்ப்பு காரணமாக கி.பி. (பொ.ஆ) 1215இல் இங்கிலாந்து மன்னர் முதலாம் ஜான் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட உரிமைகள் பட்டயமே, 'மகாசாசனம்' எனப்படும். இதுவே, குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுடன் தொடர்புடைய முதல் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகும்.

அரசியலமைப்புக்குட்பட்டு தீர்வு காணும் உரிமை (சட்டப்பிரிவு-32)

நீதிமன்ற முத்திரையுடன், நீதிமன்றத்தால் வெளியிடப்படும் கட்டளை அல்லது ஆணை நீதிப்பேராணை எனப்படும். இது சில சட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் தடைசெய்ய, நீதிமன்றத்தால் வெளியிடப்படும் ஆணையாகும். உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதி மன்றங்கள் இரண்டுமே ஐந்து வகையான நீதிப்பேராணைகளை வெளியிட அதிகாரம் பெற்றுள்ளன. அவை ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை, கட்டளையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை, தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை ஆவணக் கேட்பு நீதிப்பேராணை, தகுதிமுறை வினவும் நீதிப்பேராணை ஆகியனவாகும். இது போன்ற ஆணைகளை வெளியிட்டு மக்களின் உரிமைகளைக் காப்பதினால் உச்சநீதிமன்றம் 'அரசியலமைப்பின் பாதுகாவலன்' என அழைக்கப்படுகிறது. Dr. B.R. அம்பேத்கரின் கூற்றுப்படி அரசியலமைப்பு சட்டப்பிரிவு 32, இந்திய அரசியலமைப்பின் 'இதயம் மற்றும் ஆன்மா' ஆகும்.

அ) ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை (Habeas Corpus)

சட்டத்திற்கு புறம்பாக ஒருவர் கைது செய்யப்படுவதிலிருந்து இது பாதுகாக்கிறது.

ஆ) கட்டளையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Mandamus)

மனுதாரர் சட்ட உதவியுடன் தனது மனுதொடர்பான பணியினைச் சம்மந்தப்பட்ட துறையிலிருந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியும்

இ) தடையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை (Prohibition)

ஒரு கீழ்நீதிமன்றம் தனது, சட்ட எல்லையைத் தாண்டி செயல்படுவதைத் தடுக்கிறது.

ஈ) ஆவணக் கேட்பு பேராணை (Certiorari)

உயர்நீதிமன்றம், ஆவணங்களை நியாயமான பரிசீலனைக்கு தனக்கோ அல்லது உரிய அதிகாரிக்கோ அனுப்பச் செய்ய கீழ்நீதிமன்றங்களுக்கு இடம் ஆணை ஆகும்.

உ) தகுதிமுறை வினவும் நீதிப்பேராணை (Quo-Warranto)

இப்பேராணை சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, தகாத முறையில் அரசு அலுவலகத்தைக் கைப்பற்றுவதை தடை செய்கிறது.

அடிப்படை உரிமைகளை நிறுத்தி வைத்தல்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 352ன் கீழ் குடியரசுத் தலைவரால் அவசரநிலை அறிவிக்கப்படும் பொழுது, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 19ன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட சுதந்திரம் தாமாகவே நிறுத்தப்படுகிறது. மற்ற அடிப்படை உரிமைகளையும் குடியரசுத் தலைவர் சில குறிப்பிட்ட ஆணைகளைப் பிறப்பிப்பதின் மூலம் தடை செய்யலாம். குடியரசுத் தலைவரின் இந்த ஆணைகள் நாடாளுமன்றத்தால் கட்டாயம் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் எந்த சூழ்நிலையிலும், குடியரசுத்தலைவரால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 20 மற்றும் 21ன் கீழ் வழங்கப்பட்ட உரிமைகள் (குற்றங்கள் மற்றும் தண்டனைகளிலிருந்து பாதுகாப்பு, வாழ்க்கை மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரம் பாதுகாப்பு) தடைசெய்ய முடியாது.

1.7 அரசு நெறிமுறையுறுத்தும் கோட்பாடுகள்

அரசு நெறிமுறையுறுத்தும் கோட்பாடுகள், இந்திய அரசியலமைப்புச்சட்டம் பகுதி IV சட்டப்பிரிவு 36ல் இருந்து 51 வரை தரப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்புச் சட்டம், வழிகாட்டும் நெறிமுறைகளுக்காகத் தனியாக வகைபாட்டினையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இருப்பினும் பொருளடக்கம் மற்றும் வழிகாட்டுதல் அடிப்படையில் அவை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது சமதர்ம, காந்திய மற்றும் தாராள-அறிவுசார்ந்தவை என்று பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த கொள்கைகளை, நீதிமன்றத்தால் வலுக்கட்டாயமாகச் செயற்படுத்த முடியாது. ஆனால் இவை ஒரு நாட்டினை நிர்வகிக்க அவசியமானவை. ஓர் அரசு சட்டத்தை இயற்றும் போது இந்த கொள்கைகளையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியது முக்கிய கடமையாகும். சமுதாய நலனை மக்களுக்குத் தருவதே இதன் நோக்கமாகும். இந்திய அரசியலமைப்பின் 'புதுமையான சிறப்பம்சம்' என Dr. B.R. அம்பேத்கர் இதனை விவரிக்கிறார்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

2002ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட, 86வது அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தத்தின்படி, இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 45 திருத்தப்பட்டு, பிரிவு 21 A வின் கீழ் தொடக்கக்கல்வி, அடிப்படை உரிமையாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திருத்தம், மாநில அரசுகள் முன்பருவ மழலையர் கல்வியை (Early Childhood care and Education – ECE) 6 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு வழங்க அறிவுறுத்துகிறது.

அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் அரசு நெறிமுறையுறுத்தும் கோட்பாடுகளுக்கும் இடையேயான வேறுபாடுகள்

அடிப்படை உரிமைகள்	அரசு நெறிமுறையுறுத்தும் கோட்பாடுகள்
இவை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் அரசியலமைப்பிலிருந்து பெறப்பட்டவை.	இவை அயர்லாந்து நாட்டின் அரசியலமைப்பிலிருந்து பெறப்பட்டவை.
அரசாங்கத்தால் கூட இந்த உரிமையை சுருக்கவோ, நீக்கவோ முடியாது.	இவை அரசுக்கு வெறும் அறிவுறுத்தல்களே ஆகும்.
இவற்றை நீதிமன்ற சட்டத்தால் செயற்படுத்த முடியும்.	எந்த நீதிமன்றத்தாலும் கட்டாயப்படுத்த முடியாது.
இவை சட்ட ஒப்புதலைப் பெற்றவை.	இவை தார்மீக மற்றும் அரசியல் ஒப்புதலைப் பெற்றவை.
இந்த உரிமைகள் நாட்டின் அரசியல் ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்துகின்றன.	இந்தக் கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தும் பொழுது, சமுதாய மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகம் உறுதியாகிறது.
இவை இயற்கையான உரிமைகள்.	இவை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வழிவகுக்கிறது.

1.8 அடிப்படைக் கடமைகள்

இந்திய அரசியலமைப்பில் அடிப்படைக் கடமைகள் என்பவை முன்னாள் சோவியத் யூனியன் (USSR) அரசியலமைப்பின் தாக்கத்தால்

சேர்க்கப்பட்டதாகும். 1976ஆம் ஆண்டு, காங்கிரஸ் கட்சி சர்தார் ஸ்வரன் சிங் கமிட்டியை அமைத்து அடிப்படைக் கடமைகள் குறித்து ஆராய பரிந்துரை செய்தது. அக்கமிட்டி அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தம் செய்ய பரிந்துரைத்தது. அதன்படி 1976ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட 42வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டதிருத்தம் நமது அரசியலமைப்பில் குடிமக்களின் பொறுப்புகள் சிலவற்றைச் சேர்த்தது. இவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட பொறுப்புகளே குடிமக்களின் கடமைகள் என்றழைக்கப்பட்டன. மேலும் இந்தச் சட்டத்திருத்தம், அரசியலமைப்பின் பகுதி IV A என்ற ஒரு புதிய பகுதியைச் சேர்த்தது. இந்தப் புதிய பகுதி 51 A என்ற ஒரேயொரு பிரிவை மட்டும் கொண்டது. இது முதன்முறையாக, குடிமக்களின் பத்து அடிப்படைக் கடமைகளை விளக்கும் குறிப்பிட்ட சட்டத் தொகுப்பாக உள்ளது.

1.8.1 அடிப்படைக் கடமைகளின் பட்டியல்

ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனின் கடமைகளாக பின்வருவனவற்றை சட்டப்பிரிவு 51 A வலியுறுத்துகிறது.

- ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனும் அரசியலமைப்பு, அதன் கொள்கைகள், நிறுவனங்கள், தேசியகீதம், தேசியக்கொடி, தேசிய சின்னங்கள் ஆகியவற்றை மதித்தல்.
- சுதந்திர போராட்டத்திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்த உயரிய நோக்கங்களைப் போற்றி வளர்த்தல்.
- இந்தியாவின் இறையாண்மை, ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாடு இவற்றைப் பேணிப்பாதுகாத்தல்.
- தேசப் பாதுகாப்பிற்காகத் தேவைப்படும் பொழுது தேசப்பணியாற்ற தயாராயிருத்தல்.
- சமய, மொழி மற்றும் பிராந்திய அல்லது பகுதி சார்ந்த வேறுபாடுகளை மறந்து, பெண்களைத் தரக்குறைவாக நடத்தும் பழக்கத்தை நிராகரித்து, பெண்களின் கண்ணியத்தைக் காக்கும் எண்ணங்களை மேம்படுத்தி, இந்திய மக்கள் அனைவரிடையேயும் சகோதரத்துவத்தை வளர்த்தல்.
- நமது உயர்ந்த, பாரம்பரிய கலப்பு கலாச்சாரத்தை மதித்து பாதுகாத்தல்.

- எ) காடுகள், ஏரிகள், ஆறுகள், வனவிலங்குகள் மற்றும் உயிரினங்கள் அடங்கிய இயற்கை சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்து, மேம்படுத்தி அவை வாழும் சூழலை ஏற்படுத்துதல்.
- ஏ) அறிவியல் கோட்பாடு, மனிதநேயம், ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை மற்றும் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றை வளர்த்தல்.
- ஐ) வன்முறையைக் கைவிட்டு பொது சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல்.
- ஓ) தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டுசெயல்பாடுகள் என அனைத்து செயல்பாடுகளிலும் சிறந்தவற்றை நோக்கி செயல்பட்டு, தேசத்தின் நிலையான, உயர்ந்த முயற்சி மற்றும் சாதனைக்காக உழைத்தல்.
- ஔ) 6 முதல் 14 Zவயது வரையுள்ள குழந்தைகள் அனைவருக்கும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பினை வழங்குதல். (2002இல் அறிமுகப்படுத்தியது. அடிப்படைக் கடமையை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த பிரிவின் கீழ் அனைத்து இந்திய குடிமக்கள் அல்லது பெற்றோர்கள் 6 முதல் 14 வயதுள்ள தங்கள் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் கல்வி பெறும் வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி தர வேண்டும்).

1.9 மத்திய-மாநில உறவுகள்

இந்திய அரசு கூட்டாட்சி முறையில் அமைந்துள்ளதால் மத்திய, மாநில அரசுகளுக்கிடையே அதிகாரங்களை அரசியலமைப்பு பிரிக்கிறது. மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையே நிலவும் உறவினை நாம் மூன்று தலைப்புகளின் கீழ் காணலாம்.

1.9.1 சட்டமன்ற உறவுகள்

மத்திய நாடாளுமன்றம், இந்தியா முழுவதற்கும் அல்லது இந்தியாவின் எந்த பகுதிக்கும் சட்டமியற்றும் அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. இது இந்தியாவின் மாநிலங்களுக்கு மட்டுமின்றி யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் பொருந்தும். இந்திய அரசியலமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணை, மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையேயான அதிகாரப் பகிர்வினைப் பற்றி கூறுகிறது. அவை மத்திய பட்டியல், மாநில பட்டியல், பொதுப்பட்டியல் என மூன்று பட்டியல்கள் முறையே 97, 66, 47 என்று அதிகாரத்தை வழங்கியுள்ளது. மத்திய அரசுக்கு சொந்தமான பட்டியலில், சட்டமியற்றும் பிரதேச அதிகாரத்தை நாடாளுமன்றம் பெற்றுள்ளது. மாநில அரசுக்குச் சொந்தமான பட்டியலில் சட்டமியற்றும் பிரதேச அதிகாரத்தை மாநில சட்டமன்றம் பெற்றுள்ளது. நாடாளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள் பொதுப்பட்டியலில்

தற்போது அதிகாரப் பகிர்வு என்பது மத்திய அரசு பட்டியலில் 100 துறைகள், மாநில அரசு பட்டியலில் 61 துறைகள், மற்றும் இரண்டுக்கும் பொதுவான பொதுப்பட்டியலில் 52 துறைகள் என்றும் மாற்றப்பட்டுள்ளது. 1976ஆம் ஆண்டுமேற்கொள்ளப்பட்ட 42வது அரசியலமைப்பு சட்டத்திருத்தம் மாநிலப்பட்டியலில் இருந்து 5 துறைகளை, பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றியது. அவை, கல்வி, காடுகள், எடைகள் மற்றும் அளவுகள், பறவைகள் மற்றும் வனவிலங்குகள் பாதுகாப்பு, மற்றும் உச்சநீதிமன்றம், உயர்நீதிமன்ற அமைப்புகளைத் தவிர பிற நீதிமன்றங்களின் நீதி நிர்வாகம் ஆகியனவாகும்.

உள்ள துறைகளின் மீது சட்டமியற்ற அதிகாரம் கொண்டுள்ளன. ஆனால், மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்குமிடையே பொதுப்பட்டியலில் உள்ள துறைகள் குறித்து சட்டமியற்றும் பொழுது முரண்பாடு ஏற்பட்டால், மத்திய அரசு இயற்றும் சட்டமே இறுதியானது.

1.9.2 நிர்வாக உறவுகள்

ஒரு மாநில அரசின் நிர்வாக அதிகாரம் அதன் சொந்த மாநிலத்தில் மட்டுமே உள்ளது மற்றும் அம்மாநிலத்தில் மட்டுமே தனக்கான சட்டமியற்றும் தகுதியையும் பெற்றுள்ளது. அதே வேளையில், மத்திய அரசும், பிரத்தியோக நிர்வாக அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. அவை, அ) நாடாளுமன்றம் தொடர்பான விஷயங்களில் சட்டங்களை இயற்ற சிறப்பு அதிகாரம், ஆ) மாநில அரசுகள் செய்து கொள்ளும் உடன்படிக்கை (அ) ஒப்பந்தங்களை அங்கீகரிப்பது ஆகியனவாகும்.

1969இல் மத்திய-மாநில அரசுகளின் உறவுகள் குறித்து முழுவதும் ஆராய தமிழக அரசு Dr. P. V. இராஜமன்னார் தலைமையின் கீழ் மூவர் குழு ஒன்றை நியமித்தது.

1.9.3 நிதி உறவுகள்

இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டம் பகுதி XII சட்டப்பிரிவு 268ல் இருந்து 293 வரை உள்ள பிரிவுகள் மத்திய-மாநில அரசுகளின் நிதிசார்ந்த உறவுகளைப் பற்றி விளக்குகிறது. மத்திய-மாநில அரசுகள், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம், பலவகையான வரிகளை விதிக்கும் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளன. இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 280ன் கீழ்

குடியரசுத் தலைவரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட நிதிக்குழு பரிந்துரையின் அடிப்படையில், மத்திய அரசால் சில வரிகள் விதிக்கப்பட்டு, வசூலிக்கப்பட்டு, மத்திய அரசாலும், மாநில அரசாலும் பிரித்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

மத்திய-மாநில அரசுகளின் உறவினை விசாரிக்க மறைந்த முன்னாள் பிரதமர் திருமதி. இந்திராகாந்தி அவர்கள் 1983ஆம் ஆண்டு சர்க்காரியா குழுவினை நியமித்தார். அக்குழுவின் 247 பரிந்துரைகளில் 180 பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு செயல்படுத்தியது. அவற்றுள் மிக முக்கியமானது 1990இல் அமைக்கப்பட்ட மாநிலங்களுக்கிடையிலான குழு ஆகும்.

1.10 அலுவலக மொழிகள்

அரசியலமைப்பு சட்டப் பகுதி XVIIஇல் 343 லிருந்து 351 வரையுள்ள சட்டப்பிரிவுகள் அலுவலக மொழிகள் பற்றி விவரிக்கின்றன. இவை நான்கு தலைப்புகளில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை யூனியன் பிரதேச மொழிகள், வட்டார மொழிகள், நீதித்துறை மொழிகள், சட்டம் மற்றும் சிறப்பு வழிகாட்டு மொழிகள் என்ற பெயரில் உள்ளன.

முதலாவது மொழிக்குழு 1955ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டது. இது தனது அறிக்கையை, 1956இல் சமர்ப்பித்தது. இவ்வறிக்கையின் தொடர்ச்சியாக நாடாளுமன்றம் 1963ஆம் ஆண்டில் அலுவலகமொழி சட்டம் இயற்றியது. இச்சட்டம் ஹிந்தியுடன் ஆங்கிலம் மத்திய அரசின் அனைத்து அலுவலக நோக்கங்களுக்காகவும், நாடாளுமன்ற கருத்து பரிமாற்றத்திற்காகவும், 15 ஆண்டுகளுக்கு பிறகும் கூட அதன் பயன்பாட்டைத் தொடரலாம் என்று அறிவித்தது. மீண்டும் 1967ஆம் ஆண்டு அலுவலக மொழிகள் திருத்தச் சட்டம், அலுவலக மொழியாக ஆங்கிலம் காலவரையறையின்றி தொடரலாம் என்று அறிவித்தது. அரசியலமைப்பும் கூட சில வட்டார மொழிகளை மாநிலங்களுக்கான அலுவலக பரிமாற்ற மொழியாகப் பயன்படுத்த அனுமதித்தது. தொடக்கத்தில் 14 மொழிகள் அரசியலமைப்பின் 8வது அட்டவணையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தன. தற்போது 22 மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

செயல்பாடு

அரசியலமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் உள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிகளை பட்டியலிடுக.

2004ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசு "செம்மொழிகள்" எனும் புதிய வகைப்பாட்டினை ஏற்படுத்த தீர்மானித்தது. அதன்படி 6 மொழிகள் செம்மொழி தகுதியை பெற்றுள்ளன. அவை, தமிழ்(2004), சமஸ்கிருதம் (2005), தெலுங்கு(2008), கன்னடம்(2008), மலையாளம் (2013) மற்றும் ஒடியா(2014).

1.11 அவசரகால ஏற்பாடுகள்

அவசரகால நிலைகளை எதிர்கொள்ளும் விதமாக மத்திய அரசு கூடுதல் அதிகாரங்களைப் பெற்றுள்ளது. அரசியலமைப்பில் மூன்று வகையான அவசரநிலைகள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன.

1.11.1 தேசிய அவசரநிலை (சட்டப்பிரிவு 352)

போர், வெளிநாட்டினர் ஆக்கிரமிப்பு, அல்லது ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி அல்லது உடனடி ஆபத்து அல்லது அச்சுறுத்தல் காரணமாக இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டால், குடியரசுத் தலைவர், அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 352ன் கீழ் அவசரநிலையை அறிவிக்கலாம். போர் அல்லது வெளிநாட்டினர் ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக அவசரநிலை அறிவிக்கப்படும் பொழுது அது 'வெளிப்புற அவசரநிலை' எனப்படுகிறது. ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சிக் காரணமாக அவசர நிலை அறிவிக்கப்படும்பொழுது அது 'உள்நாட்டு அவசர நிலை' எனப்படுகிறது. இந்த வகையான அவசரநிலைகள் 1962, 1971, 1975 ஆகிய ஆண்டுகளில் அறிவிக்கப்பட்டன.

1.11.2 மாநில அவசரநிலை (சட்டப்பிரிவு 356)

ஒரு மாநிலத்தில், மாநில அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியாத சூழல் ஏற்படும்பொழுது அரசியலமைப்பின் விதிகளுக்கேற்ப ஆளுநர் அறிக்கை அளிக்கும் பொழுது, குடியரசுத் தலைவர் அரசியலமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 356ன் கீழ் அவசரநிலையை அறிவிக்கலாம். இந்த அவசரநிலை, சட்டப்பிரிவு 352ன் படி நடைமுறையில் இருந்தாலும் அல்லது தேர்தல் ஆணையம் சட்டமன்றத் தேர்தலை நடத்த உகந்த சூழல் இல்லை என்று சான்றளித்தாலும் மட்டுமே ஓராண்டைத் தாண்டியும் தொடரமுடியும். அதிகபட்சம் அவசரநிலையின் காலம் 3 ஆண்டுகள் இருக்கமுடியும். இந்த வகையான அவசரநிலையில் சட்டமியற்றுதல் மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகளில் மாநிலங்கள் தங்கள் தன்னாட்சியை இழக்கின்றன. அவசரநிலை அறிவித்த பிறகு மாநில சட்டமன்றம் முடக்கப்படுகிறது. மாநிலமானது, குடியரசுத் தலைவர் சார்பாக ஆளுநரால் ஆளப்படுகிறது.

இந்தியாவில் முதன்முறையாக 1951இல் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது.

1.11.3 நிதி சார்ந்த அவசரநிலை (சட்டப்பிரிவு 360)

நிதிநிலைத் தன்மை, இந்தியாவின் கடன் தன்மை மற்றும் இந்தியாவின் பகுதிகள் ஆபத்தில் இருந்தால் அரசியலமைப்பு சட்டப்பிரிவு 360ன் கீழ் குடியரசுத் தலைவர் நிதிசார்ந்த அவசரநிலையைப் பிறப்பிக்கலாம். இந்த வகையான அவசர நிலையில் மத்திய-மாநில அரசு ஊழியர் எந்த வகுப்பினரையினும் அவர்களது ஊதியம், படிகள் மற்றும் உச்சநீதிமன்ற, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் உட்பட அனைவரது ஊதியமும் குடியரசுத் தலைவரின் ஓர் ஆணையின் மூலம் குறைக்கப்படும். இந்த வகையான அவசரநிலை இந்தியாவில் இதுவரை அறிவிக்கப்படவில்லை.

1.12 அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தம்

'அமென்ட்மென்ட்' (Amendment) எனும் சொல் மாற்றம், மேம்படுத்துதல், மற்றும் சிறு மாறுதல் என்பதைக் குறிக்கிறது. வழக்கமாக இச்சொல் ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பில் செய்யப்படும் ஒன்று அல்லது அதற்குமேற்பட்ட மாற்றங்களைக் குறிப்பிட பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசியலமைப்பின் சட்டம் பகுதி XXல் 368வது சட்டப்பிரிவு, அரசியலமைப்பினை சட்ட திருத்தம் செய்வதில் பின்பற்றப்படும் முறைகள் மற்றும் திருத்தம் செய்வதில் நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் பற்றி தெரிவிக்கிறது.

1.12.1 அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தம் செய்வதில் பின்பற்றப்படும் வழிமுறைகள்

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும், அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்த மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையிலும், அவையின் ஒட்டுமொத்த உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் மற்றும் அவைக்கு வந்து, வாக்களித்தவர்களில் 3 ல் 2 பங்குக்கு குறையாமல் மசோதாவிற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தால் மட்டுமே, குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட வேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதல் அளித்தபின் மசோதா திருத்தப்பட்டச் சொற்களுடன் அரசியலமைப்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். நாடாளுமன்றத்தால் மட்டுமே அரசியலமைப்பு சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரமுடியும். மாநில சட்ட மன்றத்தால் அரசியலமைப்பில் எந்தவொரு சட்டத்திருத்தத்தையும் கொண்டுவர முடியாது.

1.12.2 அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தத்தின் வகைகள்

அரசியலமைப்பின் 368வது சட்டப்பிரிவு மூன்று வகைகளில் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திருத்தங்களைச் செய்ய வழிவகுக்கிறது. அதாவது நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு அறுதிப் பெரும்பான்மை மற்றும் மொத்த மாநிலங்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட மாநிலங்களின் எளிய அறுதிப் பெரும்பான்மையுடன் திருத்தம் மேற்கொள்ளலாம். ஆனால் சில அரசியலமைப்பு சட்டப்பிரிவுகளைத் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்தின் எளிய அறுதி பெரும்பான்மை தேவை என அரசியலமைப்புச் சட்டம் வகுத்துள்ளது. அதாவது, நாடாளுமன்றத்தின் இருஅவைகளிலும் வந்திருந்து, வாக்களித்த பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் மூலம் சாதாரண சட்டமன்ற நடைமுறை போல் செய்யப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள், திருத்தங்களாகக் கருதப்படமாட்டாது. 368வது சட்டப்பிரிவும் இதனை ஏற்காது. ஆகையால் அரசியலமைப்பினை மூன்று வழிகளில் மட்டுமே திருத்தமுடியும்.

1. நாடாளுமன்றத்தின் சாதாரண அறுதிப் பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தப்படுதல்.
2. நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு அறுதிப் பெரும்பான்மை மூலம் திருத்தப்படுதல்.
3. நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பு அறுதிப் பெரும்பான்மையுடன் பாதிக்கும் மேற்பட்ட மாநில சட்டமன்றங்களின் ஒப்புதலைப் பெறுவதன் மூலம் திருத்தப்படுதல்.

அரசியலமைப்பின் 42வது சட்டத்திருத்தம் 'சிறிய அரசியலமைப்பு' என அறியப்படுகிறது.

1.13 அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தக் குழுக்கள்

அரசியலமைப்பு செயல்பாடு குறித்து ஆய்வு செய்ய 2000ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசு ஒரு தீர்மானத்தின் படி திரு M.N. வெங்கடாசலய்யா தலைமையில் அரசியலமைப்புச் சட்ட செயல்பாட்டிற்கான தேசிய சீராய்வு ஆணையம் ஒன்றை அமைத்தது. அரசின்பல்வேறுநிலைகள், அவற்றிற்கிடையேயான தொடர்பு மற்றும் பங்களிப்புகள் குறித்துப் புதிய நோக்கத்தோடு ஆராய ஏப்ரல் 2007ஆம் ஆண்டு மூன்று உறுப்பினர்களைக் கொண்ட M.M. பூஞ்சி தலைமையில் அப்போதைய அரசு ஓர் ஆணையத்தை அமைத்தது.

பாடச்சுருக்கம்

- அமைச்சரவை திட்டக்குழு 1946ன் கீழ் அமைக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபையால் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.
- இந்தியா ஒரு இறையாண்மை மிக்க, சமதர்ம, சமயச்சார்பற்ற, ஜனநாயக, குடியரசு என இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை கூறுகிறது.
- 'சிட்டிசன்' என்ற சொல் 'சிவிஸ்' என்ற இலத்தின் சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. இதன் பொருள் ஒரு நகர அரசில் வசிப்பவர் என்பதாகும்.
- Dr. B.R. அம்பேத்கரின் கூற்றுப்படி 32வது சட்டப்பிரிவு 'அரசியலமைப்பின் இதயம் மற்றும் ஆன்மா' ஆகும்.
- இந்திய அரசியலமைப்பில் அடிப்படை கடமைகள், முன்னாள் சோவியத் யூனியன் (USSR) அரசியலமைப்பிலிருந்து சேர்க்கப்பட்டன.
- 2004ல் இந்திய அரசு மொழிகளை வகைப்படுத்த முடிவு செய்து புதிய வகைகளாக செம்மொழிகளை அறிவித்தது.
- அரசியலமைப்பு பகுதி XX ல் 368வது சட்டப்பிரிவு, அரசியலமைப்பு சட்ட திருத்தம் செய்வதில் அரசியலமைப்பு திருத்த நடைமுறைகள் மற்றும் அது குறித்து நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் பற்றி விவரிக்கிறது.

A-Z கலைச்சொற்கள்

முகப்புரை	Preamble	the introduction to the constitution of India
சமயச் சார்பற்ற அரசு	Secular state	a state which protects all religions equally
பாகுபாடு	Discrimination	unfair treatment of a person or group
நீதிப்பேராணை	Writ	written command of court
இறையாண்மை	Sovereignty	supreme power or authority
பாரம்பரியம்	Heritage	something handed down from one's ancestors
தன்னாட்சி	Autonomy	independence in one's thoughts or actions
உடனடி	Imminent	coming up
பிரகடனம்	Proclamation	an announcement

மதிப்பீடு

1. சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்.

1. கீழ்காணும் வரிசையில் 'முகவுரை' பற்றிய சரியான தொடர் எது?

அ) குடியரசு, ஜனநாயக, சமயச் சார்பற்ற, சமதர்ம, இறையாண்மை.

8I3L9M

ஆ) இறையாண்மை, சமதர்ம, சமயச் சார்பற்ற, குடியரசு, ஜனநாயக.

இ) இறையாண்மை, குடியரசு, சமயச் சார்பற்ற, சமதர்ம, ஜனநாயக.

ஈ) இறையாண்மை, சமதர்ம, சமயச் சார்பற்ற, ஜனநாயக, குடியரசு.

2. இந்திய அரசியலமைப்பின் முகவுரை எத்தனை முறை திருத்தப்பட்டது?

அ) ஒரு முறை ஆ) இரு முறை

இ) மூன்று முறை ஈ) எப்பொழுதும் இல்லை